

Prezydent Miasta Poznania

Or.II/0057-1-45/10

280510 - 2857

Poznań, 28 maja 2010 r.

**Szanowny Pan
Maciej Przybylak
Radny Miasta Poznania**

W związku z przekazaną pismem z dnia 11 maja 2010 r. interpelacją Pana Radnego w sprawie nieprawidłowego funkcjonowania spalinowych przewodów kominowych w budynku mieszkalnym przy ul. Błażeja 86, pozwalam sobie przekazać wyjaśnienia, o które zwróciłem się w tej sprawie do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania Pana Pawła Łukaszewskiego.

Z poważaniem

Ryszard Grobelny

Do wiadomości:
Przewodniczący Rady Miasta Poznania

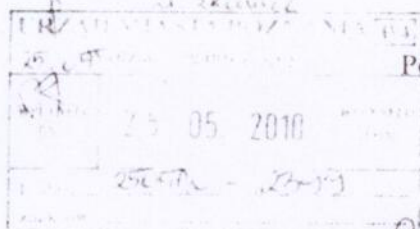
* Miasto know-how

Urząd Miasta Poznania, plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań

tel. +48 61 878 53 81, fax +48 61 852 92 75, prezydent@um.poznan.pl, www.poznan.pl

**Powiatowy Inspektorat
Nadzoru Budowlanego
dla Miasta Poznania**
Plac Kolegiacki 17
61 - 841 Poznań

**PINB/RIN/7358/5791/04
za dowodem doręczenia**

Poznań, dnia

25 MAJ 2010

**Urząd Miasta Poznania
Wydział Organizacyjny**

Or.II/0057-1-45/10

Odpowiadając na Państwa pismo z dnia 11 maja 2010 roku w sprawie nieprawidłowego funkcjonowania spalinowych przewodów kominowych w budynku mieszkalnym wielorodzinnym zlokalizowanym w Poznaniu przy ul. Błażeja 86 uprzejmie informuję, że w trakcie przeprowadzonego postępowania administracyjnego ustalono co następuje. Budynek został zrealizowany zgodnie z projektem budowlanym zatwierdzonym decyzją pozwolenia na budowę nr 781/2002 sygn. UA/A5/7351/536/2002 z dnia 22.03.2002r., którą wydał Prezydent Miasta Poznania. Budynek zaprojektowano w taki sposób, że parter i I piętro tworzą zwartą bryłę. Natomiast na II piętrze zlokalizowane jest tylko jedno mieszkanie. Część płaszczyzny dachu w części północno wschodniej budynku stanowi taras dla mieszkania B, którego właścicielem jest Pani . Część płaszczyzny stanowi dach nad mieszkaniami C i D. W tej części dachu zlokalizowana jest grupa kominowa z przewodami wentylacyjnymi i dymowymi z pieców gazowych dwufunkcyjnych. W trakcie prowadzonych robót budowlanych przy realizowanym budynku w pion instalacyjny przy grupie kominowej zostały zamontowane przewody kominowe do kominków w mieszkaniach C i D. Prawdliwość podłączonych przewodów kominowych potwierdziły opinie kominiarskie wykonane przez :

- Krzysztofa Koźlickiego w dniu 12.11.2003. Protokół nr 11//2003 dla mieszkania C
- Krzysztofa Koźlickiego w dniu 12.10.2004r. Protokół nr 334/2004 dla całego budynku
- Grzegorza Maliszewskiego w dniu 01.12.2004r. Opinia 728/2004 dla mieszkania C
- inż. Jerzego Krzyżoka w dniu 01.02.2005r. Opinia dla mieszkania D

Wkłady kominowe wraz z obudową i przewodami kominowymi spalinowymi nie stanowią obiektu budowlanego, a jedynie są urządzeniem budowlanym. W związku z powyższym na tego typu wyposażenie nie potrzeba decyzji pozwolenia na budowę, ani zgłoszenia właściwemu organowi (art 29 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 7.07.1994r. - prawo budowlane - tekst jednolity Dz. U. Nr 156 poz. 1118). Jedynym ograniczeniem do montażu tego typu instalacji jest wysokość budynku.

Zgodnie z § 132 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 z 2002 poz. 690 z późniejszymi zmianami) „ Kominki opalane drewnem z

otwartym paleniskiem lub zamkniętym wkładem kominkowym mogą być instalowane wyłącznie w (...) niskich budynkach wielorodzinnych (...) „”.

Budynek niski (N) określony zgodnie z § 8 cyt. w. ustawy to budynek do 12 m nad poziomem terenu lub budynek mieszkalny do 4 kondygnacji nadziemnych. Wysokość przedmiotowego budynku przy ul. Błażeja 86 nie przekracza 10 m. Zatem zgodnie z wyżej cytowanymi przepisami instalowanie kominków w przedmiotowym obiekcie nie jest zabronione.

Prawidłowość wyprowadzonych przewodów kominowych określa Polska Norma PN-89/B-10425 - Przewody dymowe i spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - wymagania techniczne i badania przy odbiorze. W punkcie 3.3.2.1 tej normy określono jedynie usytuowanie komina obok elementu budynku - stanowiącego przeszkodę - tak by zapewnić mu prawidłowe działanie. Istotna jest tutaj tylko wysokość komina.

Cytowane wyżej opinie kominarskie oraz opinia kominarska z dnia 02. 12.2005r. wykonana przez inż. Jerzego Krzyżoka (na zlecenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego) stwierdzają, że w przedmiotowej grupie kominowej - wyloty przewodów kominowych dymowych od wkładów kominkowych z mieszkań C i D - ponad połac dachową spełniają wymagania Polskiej Normy nr PN-89/B-10425 - „ Przewody dymowe i spalinowe i wentylacyjne murowane z cegły - wymagania techniczne i badania przy odbiorze ...

Autor ostatniej opinii, sugeruje, co prawda, podwyższenie przewodów kominowych od wkładów kominkowych od lokali na parterze i I piętrze o 2 metry, ale nie określa podstawy prawnej tej wielkości.

Zatem rozwiązanie techniczne przewodów kominowych nie narusza przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75 poz. 690).

Dokonane ustalenia wskazują, że nie ma podstaw do nakazania wnioskowanego przez Panią demontażu przewodów kominowych dymowych od wkładów kominkowych i przywrócenia stanu poprzedniego. Ponadto należy dodać, że na wniosek pani, -

o stwierdzenie nieważności decyzji pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego- z tak zaprojektowaną grupą kominową - Wojewoda Wielkopolski wydał w dniu 24.01.2006r. decyzję o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji organu I instancji (Sygn. RR.III-5-71111-27/05). Decyzję tę utrzymał w mocy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego w Warszawie wydając decyzję w dniu 19.08.2006r. Sygn. DOR/ORZ/7110/508/06.

Analogiczne postępowanie przeprowadzone zostało w stosunku do wydanej w dniu 9.01.2004r. decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania PINB/RIN/73532/3819/7538/03 nr 15/2004 udzielającej Przedsiębiorstwu Inżynierskiemu „TRUST” sp. z o.o. pozwolenia na użytkowanie przedmiotowego budynku.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego (na wniosek Pani) o stwierdzenie nieważności w/w decyzji) odmówił w dniu 27.07.2006r. decyzją sygn. WIK. 7144-2/7140/B/1/2006 - stwierdzenia nieważności decyzji pozwolenia na użytkowanie budynku przy ul. Błażeja 86 w Poznaniu. Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego również decyzją sygn. DOR/ORZ/7100/ 20084/06 w dniu 20.09.2006r. utrzymał w mocy decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

W decyzji z dnia 28.11.2006r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdził, że budynek z tak zaprojektowaną grupą kominową z przewodami spalinowymi (z pieca gazowego) wychodzącymi ponad dach może być użytkowany. Przedmiotowe (dodatkowe) przewody dymowe od kominków - w mieszkaniach C i D, zostały wprowadzone - w trakcie robót budowlanych przy realizowanym budynku - do tej samej grupy kominowej - co przewody spalinowe od pieców gazowych - ujęte w projekcie budowlanym, zatwierdzonym

decyzją pozwolenia na budowę. W związku z powyższym umorzono postępowanie w I instancji.

Na powyższą decyzję, w dniu 13.12.2006r. odwołanie wniosła Pani .
Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z dnia 30.01.2007r. Sygn. WIK. 7144-32/7140/B/05-4/2007 uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Analizując ponownie zgromadzony materiał dowodowy oraz przychylając się do stanowiska Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego, wydano decyzję nakazującą współwłaścicielom budynku mieszkalnego wielorodzinnego znajdującego się w Poznaniu przy ul. Błażeja 86 wykonanie następujących robót budowlanych :

- podwyższenia - o 2,00 m - kominowych przewodów dymowych od wkładów kominkowych w mieszkaniu C i mieszkaniu D w/ w budynku zgodnie z opinią kominarską inż. Jerzego Krzyżoka z dnia 2.12.2005r.

Na powyższą decyzję, w dniu 14.08.2007r. odwołanie wniósł Pan oraz w dniu 15.08.2007r. odwołanie wniosła Pani .

Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z dnia 02.10.2007r., sygn. WIK.7144-32/7140/B/05-4/2007 uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego wskazał, że okoliczności niniejszej sprawy niewątpliwie uzasadniają nałożenie obowiązku wykonania ekspertyzy w zakresie skutecznego wyeliminowania oddziaływania dymu w czasie użytkowania kominków znajdujących się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy Błażeja 86a-d w Poznaniu, który może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia Pani . Ekspertyza ta powinna również rozstrzygnąć następujące zagadnienia:

- wykonanie obliczeń statycznych sprawdzających bezpieczeństwo konstrukcji budynku, od ewentualnego zwiększenia obciążeń stropów, wynikającego z przedłużenia kominów,
- zapewnienie stateczności przedłużonych kominów,
- doprecyzowanie średnicy i materiałów zastosowanych do przedłużenia kominów.

Wobec powyższego wydałem w dniu 13 lutego 2008r. postanowienie nr 24/2008, sygn. PINB/RIN/7358/791/2004 dot. obowiązku dostarczenia ekspertyzy w zakresie skutecznego wyeliminowania oddziaływania dymu w czasie użytkowania kominków znajdujących się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy Błażeja 86a-d w Poznaniu, który może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia Pani .

Do chwili obecnej nie została złożona ekspertyza techniczna w siedzibie tut. Inspektoratu- co uniemożliwia podjęcie dalszych czynności administracyjnych. W związku ze złożoną w dniu 03.04.2008r. skargą Pani . przekazano akta sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, które wraz z oddaloną skargą powróciły w dniu 28.01.2009r.

Ponadto uprzejmie informuję, że Pani . w dniu 21 kwietnia 2009 roku złożyła w tut. Inspektoracie pismo, w którym zobowiązała się sama do wykonania przedmiotowej ekspertyzy technicznej do dnia 25 maja 2009 roku. W dniu 29 maja 2009 roku została dostarczona do tut. Inspektoratu opinia techniczna nr 35/R wykonana przez Pana dr inż. Marka Kuińskiego, która nie zawierała zakresu zobowiązania wynikającego z postanowienia nr 24/2008. Jednocześnie Pan Marek Kuiński w dniu 2 lipca 2009 roku oświadczył w siedzibie tut. Inspektoratu, że Pani . była poinformowana, że opinia techniczna nr 35/R nie spełnia zobowiązania wynikającego z postanowienia nr 24/2008 - co również potwierdza sama Pani . w piśmie z dnia 15 czerwca 2009 roku.

Wobec powyższego na podstawie art. 81 c ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane(Dz. U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) wezwałem wszystkich adresatów ww. postanowienia do dostarczenia ekspertyzy technicznej w zakresie skutecznego wyeliminowania oddziaływania dymu w czasie użytkowania kominków

znajdujących się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy Błażeja 86a-d w Poznaniu, który może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia Pani do dnia 31 sierpnia 2009 roku.

Wobec braku reakcji ze strony zobowiązanych, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania podjął starania dla wyłonienia osoby, która za zobowiązanych wykonałaby przedmiotową ekspertyzę oraz w celu zabezpieczenia środków na jej wykonanie. Wykonania ekspertyzy technicznej spełniającej pełen zakres podjął się Pan dr inż. Marek Kuiński, z którym została zawarta w dniu 23 października 2009 roku umowa o dzieło. W dniu 5 listopada 2009 roku Pan dr inż. Marek Kuiński wniósł do tut. Inspektoratu o anulowanie w/w umowy wraz z opinią techniczną. Pan dr inż. Marek Kuiński stwierdził w swojej ocenie z dnia 4 listopada 2009 roku, że:

- po zapoznaniu się z dokumentacją projektową przedmiotowego budynku mieszkalnego, nie zachodzi potrzeba sporządzania ekspertyzy budowlanej o zakresie w/w,
- przyjęte rozwiązanie kominów w przedmiotowym budynku wyklucza możliwość nadbudowania kominów metodami tradycyjnymi, tj. z zastosowaniem cegieł pełnych, stąd nie zachodzi konieczność sprawdzenia na drodze obliczeń statycznych bezpieczeństwa konstrukcji budynku po przedłużeniu kominów oraz stateczności przedłużonych kominów,
- z technicznego punktu widzenia jedyną możliwością zwiększenia kominów, i tym samym zabezpieczenia użytkownika mieszkania ul. Błażeja 86b/3 przed zawiewaniem dymu i spalin ze zbyt niskich kominów, jest zastosowanie przedłużeń poszczególnych kanałów z rur stalowych kwasoodpornych preizolowanych zamocowanych do niezależnej konstrukcji stalowej opartej i zamocowanej do stropu nad piętrem.
- opracowanie ww. konstrukcji wsporczej jest zadaniem projektowym, a nie ekspertyzowym,
- kwestionowane przez p. _____ wykonanie dwóch dodatkowych kanałów dymowych w obrębie komina w obszarze między osiami 8-10/K-L nie naruszało konstrukcji budynku.

Reasumując, wobec oceny sporządzonej przez Pana dr inż. Marka Kuińskiego, odpadły podstawy do sporządzenia ekspertyzy technicznej o tak szczegółowym zakresie. Tak więc w rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy oparto się m.in. na opinii technicznej nr 35/R sporządzonej przez Pana dr inż. Marka Kuińskiego.

W opinii technicznej nr 35/R Pan dr inż. Marek Kuiński potwierdził, że problem zawiewania dymu i spalin na tarasy mieszkania nr 86b/3 Pani _____ jest konsekwencją przyjętego rozwiązania architektonicznego budynku nie uwzględniającego możliwości zanieczyszczenia powietrza spalinami na tarasach i mieszkaniach wyższej części obiektu – zróżnicowanie wysokościowe budynku, umieszczenie wylotów kominów obsługujących niższą część budynku w poziomie okien części wyższej. Należy tu podkreślić fakt, że przepisy prawa budowlanego określają jedynie wysokości kominów ponad dachem z uwzględnieniem przesłon wyższych obiektów, natomiast nie określają odległości kominów dymowych i spalinowych od najbliższych okien. Z przedstawionych obliczeń dot. wysokości komina w opinii technicznej nr 35/R Pana dr inż. Marka Kuińskiego wynika, że kominy zlokalizowane od strony południowej nie spełniają aktualnych wymagań dotyczących prawidłowej wysokości zapewniającej skuteczne odprowadzenie spalin i powietrza wentylacyjnego.

Pan dr inż. Marek Kuiński podkreślił również, że występujące zjawisko zanieczyszczania powietrza na tarasach i w mieszkaniu nr 86b/3 spalinami i dymem z

kominów niższej części obiektu jest konsekwencją – zaprojektowania i zrealizowania obok tarasu południowego zbyt niskich kominów oraz zawirowań wiatrów napływających na kompleks parkowy Rezerwatu Żurawiniec. Natomiast w przypadku tarasu zachodniego – zawiewania spalin i dymu przez wiatry wiejące najczęściej z tego kierunku oraz zawirowań wiatrów napływających na kompleks parkowy Rezerwatu Żurawiniec.

Pan dr inż. Marek Kuiński w opinii technicznej nr 35/R przedstawił następujące rozwiązania w celu likwidacji lub ograniczenia istniejących uciążliwości w postaci zawiewania dymu i spalin na tarasy Pani

- podwyższenie wszystkich kominów niższych części budynku co najmniej do poziomu okapu wyższej części obiektu, co powinno zwiększyć prędkość wypływu spalin i powietrza z kanałów i tym samym wpłynąć na ich wznoszenie się w powietrzu zewnętrznym oraz w pewnym sensie ograniczyć możliwość zawiewania dymu i spalin przez wiatr.
- we wszystkich kominach znajdujących się zarówno na wyższej jak i niższej części budynku zmiany położenia otworów wylotowych kanałów wentylacyjnych – zastąpienie istniejących obecnie wylotów górnych obustronnymi wylotami bocznymi, co ograniczyć może występujące w okresach wietrznych zjawisko zawiewania spalin i powietrza do wnętrza kanałów.

Zgodnie z treścią art. 66 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) ust. 1. w przypadku stwierdzenia, że obiekt budowlany:

- 1) może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia bądź środowiska albo
- 2) jest użytkowany w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia lub środowisku, albo
- 3) jest w nieodpowiednim stanie technicznym, albo
- 4) powoduje swym wyglądem oszpeccenie otoczenia

- właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, określając termin wykonania tego obowiązku.

Zgodnie z treścią art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118 z późniejszymi zmianami) w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3, właściwy organ może zakazać użytkowania obiektu budowlanego lub jego części do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Nakaz taki skierowany jest do właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego.

Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w decyzji z dnia 02.10.2007r., sygn. WIK.7144-32/7140/B/05-4/2007 wskazuje, iż w tym przypadku należy wyłączyć z użytkowania kominki usytuowane w lokalu nr 86 C i 86 D, znajdujące się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy Błażeja 86a-d w Poznaniu.

Ponadto zgodnie z art. 61 pkt 1 ustawy Prawo budowlane właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany utrzymywać i użytkować obiekt zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 5 ust. 2 ww. ustawy, który stanowi, że obiekt budowlany należy użytkować w sposób zgodny z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz utrzymywać w należytym stanie technicznym i estetycznym, nie dopuszczając do nadmiernego pogorszenia jego właściwości użytkowych i sprawności technicznej, w szczególności w zakresie związanym z wymaganiami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1-7 (ust. 1. Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: 1) spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: a) bezpieczeństwa konstrukcji, b) bezpieczeństwa pożarowego, c) bezpieczeństwa użytkowania, d) odpowiednich warunków higienicznych i zdrowotnych oraz ochrony

środowiska, e) ochrony przed hałasem i drganiami, f) oszczędności energii i odpowiedniej izolacyjności cieplnej przegród; 2) warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem obiektu, w szczególności w zakresie: a) zaopatrzenia w wodę i energię elektryczną oraz, odpowiednio do potrzeb, w energię ciepłą i paliwa, przy założeniu efektywnego wykorzystania tych czynników, b) usuwania ścieków, wody opadowej i odpadów; 3) możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego; 4) niezbędne warunki do korzystania z obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego przez osoby niepełnosprawne, w szczególności poruszające się na wózkach inwalidzkich; 5) warunki bezpieczeństwa i higieny pracy; 6) ochronę ludności, zgodnie z wymaganiami obrony cywilnej; 7) ochronę obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów objętych ochroną konserwatorską).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy bezsprzecznie wskazuje, że przedmiotowy budynek jest użytkowany w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia lub środowisku a ponadto może zagrażać życiu lub zdrowiu ludzi i bezpieczeństwu mienia, czego dowodzą wykazane powyżej nieprawidłowości stwierdzone w wyniku kontroli tego obiektu. Zgodnie z przywołanym powyżej art. 66 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Prawo budowlane, organ nadzoru budowlanego, w przypadku stwierdzenia, że obiekt jest użytkowany w sposób zagrażający życiu lub zdrowiu ludzi, bezpieczeństwu mienia lub środowisku, oraz istnienia możliwości zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia bądź środowiska, jest zobligowany do nakazania usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości oraz zgodnie z ust. 2. w tym przypadku należy wyłączyć z użytkowania kominki usytuowane w lokalu nr 86 C i 86 D, znajdujące się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy Błażeja 86a-d w Poznaniu, do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Wykonanie tych obowiązków nakazano właścicielom budynku, określając jednocześnie termin ich wykonania.

W kwestii pozostałych przewodów kominowych (spalinowych i wentylacyjnych) i kanalizacyjnych stwierdzono, że wykonane zostały zgodnie z zatwierdzonym projektem budowlanym i Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania nie ma podstaw prawnych do podjęcia jakichkolwiek działań w stosunku do tych przewodów. Kwestia ta została szczegółowo wyjaśniona w uzasadnieniu decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Poznaniu znak WIK. 7144-2/7140/B/1/2006 z dnia 27 lipca 2006r. Jednocześnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wydał w dniu 30 października 2008 roku wyrok, w którym przedstawił stanowisko cyt.*że w niniejszym postępowaniu wypadkowym prowadzonym w związku z robotami budowlanymi nie objętymi pozwoleniem na budowę, organ nie może równocześnie badać prawidłowości tego pozwolenia na budowę, to nie może kwestionować ich prawidłowości, gdy nie zostanie wzruszone pozwolenie na budowę...*

W dniu 9 listopada 2009 roku, inspektor nadzoru na budowie budynku mieszkalnego wielorodzinnego przy ulicy Błażeja 86B w Poznaniu, Pan Jan Smogur oświadczył, że (upr. bud. Nr 127/PW93) cyt.*na etapie budowy zostały wykonane kanały do wprowadzenia stalowych przewodów dymowych z kominków.* Dlatego też faktem jest, że choć kominki nie zostały zamontowane w procesie realizacji obiektu, niewątpliwie kierownik budowy przy akceptacji inspektora nadzoru przewidział i założył, że montaż wkładów kominowych nie stanowi przekroczenia nośności stropu.

Wracając do kwestii prawidłowości przewodów wentylacyjnych, można stwierdzić na podstawie opinii technicznej nr 35/R przez Pana dr inż. Marka Kuńskiego, że według zasad sztuki budowlanej przewody wentylacyjne powinny być zakończone obustronnymi wylotami bocznymi, które ograniczają możliwość zawiewania powietrza w okresach oddziaływania wiatrów. Zasadność wykonania tego rozwiązania może rozwiązać problem przenikania spalin do pomieszczeń lokalu mieszkalnego 86b/3 z przewodów spalinowych umieszczonych w

grupach kominowych obsługujących wyższą część budynku. Wprawdzie ww. stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu nie wskazuje, aby można było kwestionować prawidłowość wykonania zakończeń wylotów kanałów wentylacji, to jednak Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla Miasta Poznania może apelować do Wspólnoty Mieszkaniowej o wykonanie w przyszłości na wszystkich kominach, znajdujących się zarówno na wyższej jak niższej części budynku zmiany położenia otworów wylotowych kanałów wentylacyjnych – zastąpienie istniejących obecnie wylotów górnych obustronnymi wylotami bocznymi, kierując się skutecznym wyeliminowaniem oddziaływania dymu w czasie użytkowania kominków znajdujących się w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy Błażeja 86a-d w Poznaniu, który może stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia Pani.

Wobec powyższego w decyzji z dnia 18 grudnia 2009r. nr 752/2009, sygn. PINB/RIN/7358/791/2004, Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdził, że należy wykonać przedłużenie kanałów dymowych z rur stalowych kwasoodpornych preizolowanych zamocowanych do niezależnej konstrukcji stalowej opartej i zamocowanej do stropu nad piętrem, kominów niższych części budynku od strony południowej co najmniej do poziomu okapu wyższej części obiektu. Na powyższą decyzję odwołanie wniosła Pani.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją z dnia 17.02.2010r. uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia z powodu braku nakazu wykonania projektu budowlanego. Na ww. decyzję Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego Pani wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Akta sprawy organu nadzoru budowlanego I i II instancji zostały przekazane do WSA w Poznaniu.

Otrzymują:

1. adresat
2. OIK a/a

Sprawę prowadzi: Krzysztof Kopiński, tel. (061) 87-85-794